

“Zabijte je, zabijte je všechny!” - ve Francii zuří intenzivní válka černých muslimských dobyvatelů proti policii

- CZ24 News | 11. dubna 2021

FRANCIE: V lednu 2021 zaznamenalo ministerstvo vnitra 2 288 incidentů typu “zabijte je všechny”.

Mediální narativ o nelegitimním používání násilí ze strany policie je tak intenzivní, že napadení policisté se necítí být oprávněni použít ke své obraně zbraně.

Obviňování francouzské policie médii a zábavním průmyslem – herci, zpěváky atd. – má i podporu akademiků.

Na straně elegantního a stylově módního davu stojí proti policii samozřejmě také zbabělí soudci.

Když policie nemůže vyšetřovat a chránit veřejnost, protože se policisté bojí, že budou označeni za rasisty, tak je ohrožena bezpečnost všech občanů.

25. ledna 2021 v [Pantinu](#) na předměstí Paříže, 4. února v [Carcassonne](#) na jihu Francie a 13. února v [Poissy](#) v departmentu Yvelines, organizované skupiny “mladých lidí” – termín používaný médii zamlžující etnickou identifikaci – nalákaly policejní hlídky do svých čtvrtí, aby je přepadly. Za výkřiků “Zabijte je, zabijte je všechny!” napadly policisty výbušninami a pyrotechnickými prostředky. [Videonahrávky](#) útoků byly pokaždé vysílány na sociálních sítích.

Podle statistik ministerstva vnitra [zveřejněných](#) deníkem *Le Figaro* byla francouzská policie v období od 17. března do 5. května 2020 ze zálohy napadena 79krát. *Le Figaro* také informoval, že mezi lednem a říjnem 2020 Francie zaznamenala nejméně [deset útoků na policejní stanice](#). Podle večerníku *Le Monde* policie denně v celé zemi registruje více než 85 případů “násilí proti orgánům

veřejné moci". V lednu 2021 [zaznamenalo](#) ministerstvo vnitra 2 288 incidentů typu "zabijte je všechny".

Proti policii zuří ve Francii válka, ale nemluví se o tom. Mnoho mediálních osobností, rapperů, herců a odborníků se naopak okatě staví na stranu delikventů a kriminálníků a tvrdí, že institucionálně a systémově rasistická policie válčí proti černochům a Arabům žijícím ve Francii.

Je to všechno obrácené vzhůru nohama a nejlepším příkladem této inverze jsou neustálé a široce propagované [demonstrace](#) pořádané klanem Assy Traoré. Assa Traoré je černoška afrického původu, která vede tuto kampaň proti policii už od roku 2016. Assa Traoré obviňuje policisty z toho, že při zatýkání zavraždili jejího bratra Adamu. Podíl policistů na smrti jejího bratra už popřely čtyři oficiální expertizy, ale Assa Traoré nadále bojuje a stále věří vlastním expertizám, které "dokazují", že její bratr byl zavražděn. Nyní již má i mezinárodní podporu. Časopis *Time Magazine* ji nazval "[bojovnicí roku](#)" a deník *The New York Times* jí věnoval [dlouhý článek](#).

Assa Traore nevede kampaň proti francouzské policii sama. Francouzská zpěvačka Camélia Jordana [obvinila](#) v květnu 2020 při rozhovoru s francouzskou veřejnoprávní televizí *Canal 2* policii z toho, že každý den bezdůvodně jen tak pro zábavu vraždí černochy a Araby. Zpěvačka řekla: "Muži a ženy, kteří chodí na předměstích každé ráno do práce, jsou masakrováni jen kvůli barvě jejich pleti."

Ihned poté proběhlo něco velmi surrealistického. Poslanec Národního shromáždění Aurélien Taché ze strany francouzského prezidenta Emmanuela Macrona Republiko vpřed (*La République En Marche*, LREM) [tweetoval](#):

"Bravo @Camelia Jordana, ale cena, kterou zaplatíš, bude hrozná... ty jsi to ale dobře věděla. Oni to nejdřív popřou, pak přesunou důkazní břemeno a stejně svalí všechnu vinu na své oběti."

Zpravodajský časopis *Les Inrockuptibles* udělal rozhovor s filmařem Davidem Dufresnem - "odborníkem" na policejní brutalitu - který jednou natočil [dokument](#) o permanentním konfliktu mezi mladými lidmi a policií na notoricky známých předměstích velkých měst. David Dufresne obvinění Camélie Jordany samozřejmě [podpořil](#) a řekl, že zpěvačka "řekla jen to, co je nabíledni."

Levicový časopis *L'Obs* šel v červnu 2020 ještě o krok dále tím, že [dal slovo](#) černošské francouzské hollywoodské filmové hvězdě Omarovi Sy. Omar Sy ze své vily v Los Angeles "požadoval spravedlnost pro Adamu Traoré", přirovnal jeho osud k osudu George Floyd a volal po "policii, která by byla hodna naší demokracie."

Dne 24. června 2020 zveřejnila organizace *Amnesty International* [zprávu](#) odsuzující rasistické chování policie během koronavirového lockdownu v Evropě. 19. července 2020 [přirovnal](#) Patrick Chaimovitch, levicový starosta města Colombes v departmentu Hauts-de-Seine, dnešní policii k policii francouzského vichystického režimu, který během 2. světové války spolupracoval s nacisty. Psychoanalytik Gérard Miller lidi vyzval, aby o Chaimovitchových poznámkách "[přemýšleli](#)", a novinář Edwy Plenel [přirovnal](#) nového ministra vnitra Géralda Darmanina k vysoce postavenému státnímu úředníkovi Renému Bousquetovi, který během 2. světové války spolupracoval s gestapem a organizoval [deportace Židů na pařížský Zimní velodrom](#).

Mediální narativ o nelegitimním používání násilí ze strany policie je tak intenzivní, že napadení policisté se necítí být oprávněni použít ke své obraně zbraně. Bývalý soudce Philippe Bilger [napsal](#): "Tváří v tvář výhrůžkám a fyzickým útokům nemají policisté prakticky žádné právo použít to, co jim zákon dovoluje", konkrétně svoje zbraně.

Obviňování francouzské policie médii a zábavním průmyslem – herci, zpěváky atd. – má i podporu akademiků. Policie je obviňována z provádění “kontrol tváří” a z rasismu při kontrolách totožnosti. Šíření tohoto narativu posílila [studie](#) zveřejněná v roce 2009 sociology Fabienem Jobardem a René Lévyem, kteří uvedli, že policejní kontroly jsou prováděny “podle vzhledu” (“*au faciès*”) – “tedy nikoliv podle toho, co lidé dělají, ale podle toho, jak vypadají.” V roce 2017 se úřad Ochránce práv (*Défenseur des droits*, obdoba českého úřadu Ombudsmana) veřejně postavil na stranu těch, kteří obviňují policisty z rasistických postojů při provádění kontrol identity. Šéfka úřadu Ochránce práv Claire Hédon 12. února 2017 ve veřejnoprávní rozhlasové stanici *France Info* dokonce [vyzvala](#) k ukončení kontrol totožnosti v “určitých čtvrtích” a ke zřízení “zón bez kontrol totožnosti”.

Tvrzení umělců a “studie” sociologů a úřadu Ochránce práv nelze vyvrátit ani potvrdit. Sociologické studie ukazují, že kriminalita je v jednotlivých etnických vrstvách francouzské společnosti různá. Francouzské zákony zaznamenávání jakýchkoliv údajů o kriminalitě podle rasy a etnicity zakazují. To vytváří bizarní situaci, kdy je přípustné obviňovat policii z rasismu, ale je zákonem zakázáno a trestáno objasnit skutečnou situaci, totiž to, že ve srovnání s jinými demografickými skupinami francouzské populace jsou černoši a Severoafričané nadměrně zastoupeni ve věznicích a že se nadprůměrně podílejí na trestné činnosti.

Ofenzíva médií a umělců proti policii je tak silná, že se těmto “žalobcům” často neodvažují oponovat ani politici a členové vlády a zbaběle podporují umělce proti policii. Prezident Macron [řekl](#) v prosinci 2020 časopisu *Brut*: “Pokud nejste bílí, tak je dnes riziko, že vás zastaví policie, velmi vysoké.” Prezident Macron tím Francouzům de facto řekl, že se francouzská policie chová rasisticky.

Na straně elegantního a stylově módního davu stojí proti policii samozřejmě také zbabělí soudci. Kasační soud v roce 2016 rozhodl, že “kontrola totožnosti založená na tělesných charakteristikách majících vztah ke skutečnému nebo domnělému původu je bez jakéhokoliv předchozího objektivního odůvodnění diskriminační. Je to závažné profesní pochybení.”

27. ledna 2021 [zahájili](#) právníci šesti významných nevládních organizací proti státu skupinovou akci. Poslali formální výzvu francouzskému premiérovi Jean Castexovi, ministrovi vnitra Gérardovi Darmaninovi a ministrovi spravedlnosti Éricovi Dupond-Morettimu, v níž žádají ukončení “kontrol tváří”.

Stát má čtyři měsíce na to, aby na formální výzvu nevládních organizací odpověděl a předložil své návrhy. Pokud stát na tuto formální akci – první svého druhu v Evropě – nezareaguje uspokojivě, obrátí se nevládní organizace na soud.

Na francouzskou policii však neútočí jen občané Francie. Vyšetřovací metody francouzské policie se rozhodli zpochybnit i mnozí mocní mezinárodní aktéři. Soudní dvůr EU vydal 6. října 2020 [rozsudek](#) ve třech případech (C511, C512 a C520/18) týkajících se “rozšířeného a všeobecného uchovávání provozních a lokalizačních údajů” elektronické komunikace. Jinými slovy řečeno, národní vlády nebudou kvůli ochraně soukromí evropských občanů oprávněny požadovat, aby telefonní operátoři uchovávali (po dobu několika měsíců) údaje o svých zákaznících. Policejní vyšetřovatel již například nebude v blízké budoucnosti schopen získat podrobné údaje o telefonických hovorech uskutečněných podezřelým z trestného činu ani souřadnice GPS jeho polohy v době uskutečnění telefonických hovorů za předchozí dva měsíce.

V důsledku toho bude jak prevence trestných činů, tak i jejich řešení mnohem složitější a často nemožné. V 90 % případů má policie jako vodítko k vyšetřování pouze telefonní hovory z blízkosti místa činu. Tato telefonní čísla pomáhají policii sledovat podezřelé a jít pak najisto po jejich stopě.

Síly, které dnes zuřivě bojují proti policii – některá média, celebrity, “protirasistické” a nevládní

organizace, část francouzského soudnictví a evropské soudy pro lidská práva, jakož i takzvaná Rada pro lidská práva OSN a další mezinárodní organizace – se snaží zásadně oslabit moc evropských států ve stěžejním bodu: jejich elementární zodpovědnosti zajistit bezpečnost všech svých občanů. Bývalý generální tajemník [Ústavní rady](#) Jean-Eric Schoettl [napsal](#):

“Soudci, komisaři a většina poslanců Evropského parlamentu instinktivně neuznávají Evropskou unii jako mocnost stejně tak, jako zpochybňují národní suverenitu jednotlivých států EU. Tato alergie na státní moc je uložena v DNA Evropské unie založené na zavrnutí samotné myšlenky státní moci.”

Pokud francouzská verze “omezení financování policie” (*defund the police*) uspěje, tak se takzvaná antirasistická ideologie, vytvořená levicí v polovině 80. let 20. století, ukáže jako nejúčinnější nástroj pro demontáž států od bolševické revoluce v roce 1917. Když policie nemůže vyšetřovat a chránit veřejnost, protože se policisté bojí, že budou označeni za rasisty, tak je ohrožena bezpečnost všech občanů.

Autor: Yves Mamou je novinář a spisovatel žijící ve Francii. Před odchodem do penze pracoval dvacet let jako novinář pro deník Le Monde.

Zdroj: <https://cs.gatestoneinstitute.org/>